

отъ православіето и да попаднувжтъ на опасностите, защото нѣма да прие-
мже вашій враз..машкіи вѣсникъ отъ сега нататакъ. Зимайте мерки дубри.

Ваши пріатели: Д. Трайковъ х. Мано Стояновъ

(Арх. отд. на Соф. Н. библиотека п. 83, № 7056).

За отношението на софіянци къмъ в. България и уніята сждимъ още
отъ следнитѣ писма на С. Филаретовъ до Н. Геровъ. На 6. IX. 1859 той
пише: „Пытате за в. „Българія“. Она дожда за Софійско въ 4 экз., запла-
тены напрѣдъ. Азъ тълкувахъ много на спомоществатели-тѣ и да са от-
рекжтъ по примѣру Тапчилещовыхъ, нѣ оны не само не са склоняватъ, нѣ
ми казватъ, че понапрѣдъ четжтъ в. „Българіѣ“, че послѣ Ц. Вѣстникъ.
На ученицы-тѣ е забранено строго да ѣж четжтъ. Спомоществатели-тѣ ми
казватъ, че са благодарѣжтъ отъ много-то извѣстія изъ Българско, а колко
за догмы-тѣ — нито ги разбиратъ, нито ги четжтъ, и слѣд. като да не сж
опасны за нихъ. При сичко това азъ ще гледамъ сѣкакъ да ги склонѣж за
да са отрекжтъ отъ тоя листъ“ (Изъ архивата на Н. Геровъ. Кн. II, с. 537,
№ 2446.) — На 7. I. 1861 г. Филаретовъ пише: „Зачудих са много, кога ви-
дохъ да ми пишете за слухъ-тѣ, че софіянци-тѣ божемъ пріели униѣ-тж. Тоя
е единъ отъ най-смѣшни-тѣ и нелѣпы слухове, които можѣтъ да се разносятъ
по свѣтъ-тѣ, такъ себѣ — для потѣхи. Отъ дѣ догдѣ да са помысли баре за та-
кова нѣщо? За чудо ми е, отъ гдѣ да са разнесе таковъ слухъ. Нито отъ моя
страна, нито отъ наша-та община до сега има да са е подалъ нити най
малкъ поводъ за такова нѣщо. Напротивъ, частно азъ, па послѣ и общи-
на-та наша, сме въ постоянна прѣписка съ настоятелство-то при Бълг. в.
Ц. градъ църква, Тѣпчилещовцы, Гешоглу и влад. Іларіона и Авксентія и са
споразумѣваме за сичко, кое са относя до нашъ религіозенъ българск. въпросъ,
и сичкы стоиме на това, че ные българе-тѣ сме длѣжны да си учуваме, опа-
зиме башинѣ-тж православнѣ вѣрѣж, да не припознаваме нито главенство
на папа-та, нити въ съобщеніе съ него (унія) да влизаме“ ... „Мысль за унія
никога не минувала прѣзъ умъ-тѣ на наши-тѣ тѣдѣва. Она е извѣстна намъ
само отъ журналны толкы и — нищо повыше. Увѣренъ съмъ, че и за напрѣдъ
не ще найде отзѣвъ тѣдѣва. Съ уніаты-тѣ ные нѣмаме никаквж прѣпискж по
тая работа, никакво споразумѣніе, никакво сношеніе“ (тамъ, с. 573, № 2494).

5. Софіянци до братя хаджи Гюрови ¹⁾

Заявяватъ, че сж противъ Доротея. Народътъ не иска да го припознае. Гражданитѣ
затворили митрополията. Пашата арестувалъ петима българи. Питатъ, до кого да изпратятъ
жалба противъ Доротея въ Цариградъ. Първенцитѣ се теглятъ настрана отъ народа.

Господа Братія хаѣи Гюрови! У Самоковъ.

Ваше-то родолюбие намъ е добре познато, по това и до васъ см писменно
относиме и ви свѣтаваме, какъ опредѣленио отъ греческа-та патрикана за
нашио градъ владика изедникъ и народоѣбиець Доротеѣмъ наскорби сердца-та

¹⁾ Братя х. Гюрови сж видни българи отъ Самоковъ. Водили сж търговия съ Цари-
градъ, кждето сж имали своя кантора, и сж взимали живо участие въ черковната борба. Тѣх-
ната богата архива се пази въ Соф. Нар. библиотека.